A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2010. február 11.*

A C-373/08. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Düsseldorf (Németország) a Bírósághoz 2008. augusztus 14-én érkezett, 2008. július 30-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Hoesch Metals and Alloys GmbH**

és

a **Hauptzollamt Aachen**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: J. N. Cunha Rodrigues, a második tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva, P. Lindh, A. Rosas, U. Lõhmus (előadó) és A. Ó Caoimh bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: J. Mazák,
hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. július 9-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Hoesch Metals and Alloys GmbH képviseletében H. Bleier Rechtsanwalt,

– az Európai Unió Tanácsa képviseletében J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítői: G. M. Berrisch és G. Wolf Rechtsanwälte,

– az Európai Bizottság képviseletében R. Lyal, H. van Vliet és B.-R. Killmann, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 24. cikkének értelmezésére, valamint a Kínai Népköztársaságból származó szilícium behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2004. március 2-i 398/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 66., 15. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 50. kötet, 40. o.) érvényességére vonatkozik.

2 E kérelmet a Hoesch Metals and Alloys GmbH (a továbbiakban: Hoesch) és a Hauptzollamt Aachen (aacheni vámhatóság) közötti, a Kínából származó és Indiában különféle feldolgozási műveleteknek alávetett szilícium nem preferenciális származásának meghatározására vonatkozó jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

A származási szabályokról szóló megállapodás

3 Az Európai Közösség nevében 1994. április 15-én Marrakeshben aláírt, és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) jóváhagyott záróokmányhoz csatolt, a származási szabályokról szóló megállapodás (WTO–GATT 1994) célja a származási szabályok harmonizációja, és az átmeneti időszakra nézve harmonizációs munkaprogramot állapít meg.

A közösségi vámjogi szabályozás

4 A Közösségi Vámkódex 24. cikke kimondja:

„Azokat az árukat, amelyeknek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származnak, amelyben az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül az ehhez felszerelt vállalkozás területén, és új termék létrehozását eredményezték vagy az előállítás fontos szakaszát képezték."

5 A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.) 35–40. cikke, valamint 10. és 11. melléklete bizonyos termékek tekintetében meghatározza a Vámkódex 24. cikkének megfelelően a származó helyzetet megalapozó megmunkálásokat vagy feldolgozásokat. A szilíciumfém nem szerepel az e rendelkezésekben említett termékek között.

6 A 2003. szeptember 11-i 1789/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 281., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 14. kötet, 3. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletét képező Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) 2804 vámtarifaszámának szövege a következő:

„2804 Hidrogén, nemesgáz és más nemfém:

[…]

– Szilícium

2804 61 00 – – Legalább 99,9 tömegszázalék szilíciumtartalommal

2804 69 00 – – Más

[…]”

A dömpingellenes intézkedésekre vonatkozó közösségi szabályozás

7 A dömpingellenes vámok Európai Közösség általi bevezetésével kapcsolatos rendelkezéseket a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 12. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o. a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazza.

8 Az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése a következőt írja elő:

„E rendelet értelmében a »kár« kifejezés, amennyiben nincs másként meghatározva, a Közösség egy gazdasági ágazatának okozott jelentős hátrányt, a Közösség egy

gazdasági ágazatának jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve az ilyen gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni."

9 Ugyanezen rendelet 5. cikke szabályozza a panaszban foglalt állítólagos dömping fennállásának, mértékének és hatásának megállapítására irányuló előzetes vizsgálat megindítását.

10 Az említett rendelet 9. cikkének (4) bekezdése kimondja:

„Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kell beterjeszteni. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő a közösségi iparágat ért kár elhárításához."

11 Az alaprendelet 11. cikke értelmében:

„[…]

(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve, ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi termelők, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát le kell folytatni, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével fog járni. Ennek a valószínűségére utalhat például a folyamatos dömping és károkozás, vagy az, hogy a kár megszűnése részben vagy teljesen az intézkedéseknek köszönhető, továbbá az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok is jelezhetik a további kárt okozó dömping valószínűségét.

[…]

(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. […]

6. […]Ahol ezt a felülvizsgálatok indokolják, az intézkedéseket a bevezetésükért felelős közösségi intézménynek a (2) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie vagy fenn kell tartania, illetve a (3) és (4) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie, fenn kell tartania vagy módosítania kell. […]

[…]"

12 Az 1990. július 27-i 2200/90/EGK rendelettel (HL L 198., 57. o.) a Tanács első alkalommal vezetett be végleges dömpingellenes vámot a Kínából származó szilíciumfém behozatalára. A 2200/90 rendelettel megállapított intézkedések közelgő hatályvesztéséről szóló, 1995 februárjában megjelent értesítést követően a Bizottsághoz a szóban forgó termékre vonatkozó, a dömpinggel kapcsolatos bizonyítékokkal kísért, felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtottak be, amely bizonyítékokat elegendőnek tartottak a vizsgálat megindítására. Figyelemmel e vizsgálat megállapításaira, a Tanács elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó szilíciumfém behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1997. december 11-i 2496/97/EGK rendeletet (HL L 345., 1. o.).

13 A 2496/97 rendelet (24) preambulumbekezdése a következőt mondja ki:

„[…]

A dömpingkülönbözet a közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve 68,1%-ot tett ki." [Nem hivatalos fordítás]

14 Az említett rendelet 1. cikkének (2) bekezdése kimondja:

„A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel 49%.” [Nem hivatalos fordítás]

15 A dömpingellenes intézkedések közelgő hatályvesztéséről szóló értesítés 2002 márciusában történt közzétételét követően a Bizottsághoz az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtottak be. E felülvizsgálatot követően a Tanács – a 398/2004 rendelet elfogadásával – úgy határozott, hogy fenntartja a 2496/97 rendelettel bevezetett intézkedéseket.

16 A 398/2004 rendelet (27) preambulumbekezdése kimondja:

„Az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözetet a rendes érték súlyozott átlagának a fentiek szerint meghatározott exportár súlyozott átlagával való összehasonlítása alapján állapították meg. Ez az összehasonlítás dömpinget mutatott ki. A dömpingkülönbözet, amelyet a közösségi határparitáson számított, vámmal nem növelt cif-ár százalékában fejeznek ki, jelentős volt, azaz 12,5%, habár a korábbi vizsgálatok esetében ennél sokkal magasabb szintet állapítottak meg.”

17 A Közösségben a közösségi ipar szilíciumértékesítésére vonatkozó, a rendelet preambulumában szereplő 6. táblázat a következő:

	„1998	1999	2000	2001	Vizsgálati időszak
Tonna	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Index	100	132	154	148	157
Tendencia		+32%	+17%	-7%	+6%”

18 Ugyanezen 398/2004 rendelet (51) preambulumbekezdése kimondja:

„A közösségi ipar nem kapcsolt vásárlók részére történő értékesítései a Közösségben 57%-kal emelkedtek 1998 és a vizsgálati időszak között.”

19 A közösségi ipar szilíciumpiaci részesedésére vonatkozó, az említett rendelet preambulumában szereplő 8. táblázat a következőt tartalmazza:

	„1998	1999	2000	2001	Vizsgálati időszak
Piaci részesedés százalékban kifejezve	29,8%	35,2%	34,3%	34,3%	36,7%
Index	100	118	115	115	123”

20 A 398/2004 rendelet (54) preambulumbekezdése értelmében:

„A közösségi ipar piaci részesedése az 1998. évi 29,8%-ról 36,7%-ra nőtt a vizsgálati időszakban, összhangban a termelés és az értékesített mennyiség növekedésével, ami a Közösségben megnyitott új termelési egységnek tulajdonítható. 1998 és 1999 között, az EU területén való új gyártólétesítmények létrehozásával, komoly növekedés (a piac további 5,4%-a) volt észlelhető. Kisebb emelkedés (+2,4 százalékpont) volt megfigyelhető 2001 és a vizsgálati időszak között."

21 E rendelet (71)–(74) preambulumbekezdése értelmében:

„(71) A fenti magyarázatok és táblázatok azt mutatják, hogy 1998-tól 2000-ig a közösségi ipar a 34%-os piaci növekedés, illetve az értékesített mennyiség és a piaci részesedés jelentős emelkedésének előnyeit élvezhette. Ezt követően azonban az értékesített mennyiség és a piaci részesedés stagnált, és romlott a közösségi ipar pénzügyi helyzete (árak, nyereségesség és pénzforgalom).

(72) Ha közelebbről megvizsgáljuk a helyzetet, látható, hogy a közösségi ipar leglényegesebb pozitív változása 1998 és 2000 között ment végbe. 2000-től észrevehető javulás nem történt.

(73) Az 1998 és 2000 között megfigyelt javulás közvetlenül a közösségi ipar által 1998-ban hozott döntéseknek tulajdonítható, amelyek célja az volt, hogy további közösségi termelési egységekbe fektessenek be. 1998 és 2000 között az EU termelőkapacitása 26%-kal nőtt (125 000 tonnáról 158 000 tonnára). Ezeket a döntéseket válaszként hozták a Kínából származó szilícium behozatala tekintetében elrendelt dömpingellenes intézkedésekre, amelyeket, az (1) preambulumbekezdésben megállapítottaknak megfelelően, 1997-ben kiterjesztettek. […] Tehát, a közösségi iparnak láthatóan előnyére szolgáltak a Kínából származó szilícium tekintetében alkalmazott dömpingellenes intézkedések. A 2000-től

a vizsgálati időszakig tartó időszakban a közösségi ipar helyzete romlott, különösen az árak tekintetében, amelyek tonnánként 46 EUR-val csökkentek, a nyereségesség tekintetében, amely 7,1 százalékponttal esett vissza, a pénzforgalom tekintetében, amely 59%-kal csökkent, illetve a befektetések tekintetében, amelyek 55%-kal estek vissza. A vizsgálati időszak kezdetére a közösségi ipar veszteséges helyzetbe került. Ezen okokból kifolyólag megállapították, hogy a vizsgálati időszak során a közösségi ipar rendkívüli módon meggyengült és sebezhetővé vált.

[…]

(74) Az érintett időszakban jelentősen emelkedett a Kínából származó dömpingelt behozatal mennyisége, és valószínű, hogy dömpingellenes intézkedések alkalmazása nélkül az érintett termék jelentős, megnövekedett mennyiségeit szállítanák a Közösség piacára nagyon alacsony áron, ily módon a közösségi ipar által alkalmazott ár alá kínálva. Tekintettel a hatályos dömpingellenes vám szintjére, az importált termék és a közösségi ipar által előállított termék árkülönbözete meghaladhatná a 35%-ot, ha lehetővé válna az intézkedés megszűnése.”

22 A 398/2004 rendelet 1. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) Végleges dömpingellenes vámot kell kivetni a Kínai Népköztársaságból származó, a 2804 69 00 KN-kód alá tartozó szilícium behozatalára.

(2) A közösségi határparitáson számított, vámmal nem növelt nettó ár tekintetében alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke 49%.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

23 A Hoesch 2004. június 15-én és augusztus 12-én a Hauptzollamt Duisburgnál (Németország) szabad forgalomba bocsátásra jelentette be a KN 2804 69 00 vámtarifaszáma alá tartozó szilíciumfémet. A felperes ezt a terméket Indiából hozta be, és ezt az országot jelentette be származási országként.

24 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból azonban kiderül, hogy az alapeljárás tárgyát képező szilíciumfém Kínából származik, valamint hogy azt 2x3 méteres tömbökben az indiai székhelyű Metplast társasághoz szállították. E társaság különféle műveleteket végzett ezeken a tömbökön, azaz a tömböket ott bontották szét, darabolták és tisztították. A darabolás után keletkezett magokat szétválogatták, majd nagyságuk szerint osztályozták, végül pedig csomagolták. A szilícium tisztítása úgy történt, hogy a tömbök darabolása során és azt követően részben kézzel, illetve részben géppel eltávolították a tömbök darabolásának következtében a szilíciummagokban meglévő, szükségtelen selejt törmelékeket. Ezt követően a szilíciumban jelenlévő szabad vasat mágneses kezeléssel vonták ki. A szilíciumfém – a Hoesch szerint a szilíciumfém alumíniumötvözetek előállításánál való felhasználásához szükséges – tisztasági foka az említett társaság által elvégzett műveleteket követően meghaladta a 98,5%-ot. A kérdést előterjesztő bíróság szerint azonban a szilícium Kínából való behozatala előtti tisztasági foka nem ismert.

25 Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) vizsgálatait követően a Hauptzollamt Aachen arra az álláspontra jutott, hogy az alapeljárásban szereplő szilíciumfém nem esett át Indiában lényeges feldolgozáson vagy megmunkáláson, és ezért nem tekinthető úgy, mint amely ebből az országból származik. Következésképpen úgy vélte, hogy ezt

a terméket Kínából származónak kell tekinteni. Ezért 2007. június 6-án kelt, vámot megállapító két határozatával ez a hatóság – a 398/2004 rendelet 1. cikke alapján – 99 974,74 euró összegű dömpingellenes vám utólagos kivetéséről döntött a felperessel szemben.

26 A Hoesch a Finanzgericht Düsseldorfhoz benyújtott keresetében azzal érvelve kérte az említett határozatok semmisnek nyilvánítását, hogy az alapeljárásban szereplő szilícium Indiában lényeges feldolgozáson, illetve megmunkáláson esett át, továbbá hogy következésképpen úgy kell tekinteni, mint amely ebből az országból származik. E társaság szerint a szilíciumtömbök darabolása e magtömbök feldolgozását eredményezte, annak – jelentős munkaráfordítást igénylő – tisztítása pedig lehetővé tette a szilícium tisztasági fokának növelését. Ezenfelül a Hoesch a 398/2004 rendelet érvénytelenségére hivatkozik.

27 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a kereset kimenetele annak megítélésétől függ, hogy az Indiában elvégzett kezelés a Vámkódex 24. cikke szerinti, származást meghatározó feldolgozásnak vagy megmunkálásnak minősül-e, amely esetben a behozott szilíciumfémre nem lehet dömpingellenes vámokat kivetni. Nemleges válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság a 398/2004 rendelet érvényességét vizsgálja.

28 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy nem az a mérvadó, hogy a Vámkódex 24. cikkében szereplő fogalmak meghatározása céljából az Európai Közösség Bizottsága által kidolgozott, és honlapján elérhető ún. „listás szabályoknak” milyen jelentés tulajdonítható.

29 E körülmények között a Finanzgericht Düsseldorf felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 24. cikkét, hogy szilíciumfémtömbök szétbontása, tisztítása és darabolása, valamint a darabolás során keletkezett szilíciummagok ezt követő válogatása, osztályozása, csomagolása származó helyzetet megalapozó feldolgozást vagy megmunkálást jelent?

2) Amennyiben az első kérdésre nemleges válasz adandó: érvényes-e a [398/2004] rendelet?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

A Bíróság elé terjesztett észrevételek

30 A Hoesch mindenekelőtt úgy véli, hogy a szilíciumfém nem preferenciális származását kizárólag a Vámkódex 24. cikke alapján kell meghatározni, valamint hogy az alapeljárásban teljesül az e rendelkezés alkalmazására vonatkozó valamennyi feltétel, ezért az alapeljárás tárgyát képező műveletet az említett termék nem preferenciális származását meghatározó, lényeges feldolgozásnak, illetve megmunkálásnak kell tekinteni.

31 E társaság szerint a Kínából behozott szilíciumon Indiában elvégzett műveleteket a szilícium lényeges feldolgozásának kell tekinteni, mivel a jelen ügyben a lényeges feldolgozás fogalma a prekurzorok olyan módosításaként határozható meg, amely révén azok más jellemzőkre tesznek szert. A darabolás végére ugyanis a szilíciumtömbök elveszítették eredeti formájukat. A Hoesch a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára is hivatkozik, amely szerint valamely termék utolsó feldolgozása a Vámkódex 24. cikke értelmében csak akkor tekinthető „lényegesnek", ha az így létrejött termék olyan sajátos egyedi jellemzőkkel és összetétellel rendelkezik, amelyekkel e feldolgozás vagy megmunkálás előtt nem bírt (lásd ebben az értelemben a 49/76. sz., Gesellschaft für Überseehandel ügyben 1977. január 26-án hozott ítélet [EBHT 1977., 41. o.] 6. pontját). Az alapeljárásban a tisztítás a szilíciumtömbökben meglévő szennyeződések eltávolításához vezetett, módosította a szilícium felhasználási módját, ekként pedig lehetővé tette annak alumíniumötvözetben való felhasználását.

32 A Hoesch továbbá azzal érvel, hogy a vámtarifaszám-változtatást illetően a listás szabályokban előírt követelmény – számos származási szabállyal ellentétben – nem szerepel a Vámkódex 24. cikkében előírt feltételek között. Ennélfogva a vámtarifabesorolás megváltozása nem minősül az említett 24. cikk alkalmazási feltételének. Emellett mivel a listás szabályokat és az említett szabályok 28. fejezetében szereplő magyarázó megjegyzéseket (a továbbiakban: magyarázó megjegyzések) nem tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában,* továbbá mivel azokhoz kizárólag az interneten és angolul lehet hozzáférni, azok nem bírnak kötelező jelleggel. A Hoesch azon a véleményen van, hogy amennyiben azonban a magyarázó megjegyzésekre kellene hivatkozni, azok az alapeljárásban szereplő termék nem preferenciális származását erősítenék meg. Az említett magyarázó megjegyzésekből ugyanis az derül ki, hogy a szilíciumtisztítási és -darabolási műveletek bizonyos feltételek mellett képezhetik annak lényeges, származást meghatározó feldolgozását vagy megmunkálását. E feltételek az alapeljárásban teljesülnek.

33 Ezzel szemben a Bizottság azt javasolja, hogy a listás szabályokat és a magyarázó megjegyzéseket vegyék figyelembe a vámjogi szabályozás egységes alkalmazásának, továbbá e szabályozásnak az Európai Közösség által a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében vállalt kötelezettségekkel való összhangjának biztosítása céljából. E szabályok ugyanis a származási szabályokról szóló megállapodásban előírt, a származási

szabályokkal foglalkozó bizottságban zajló harmonizációs munka keretében folytatott tárgyalások ideiglenes eredményeire hivatkoznak.

34 Továbbá, a Bizottság véleménye szerint műszaki szempontból indokolt a vámtarifa-besorolás megváltozásával kapcsolatos kritériumnak a listás szabályok keretében való alkalmazása – amely kritérium értelmében kizárólag akkor lehet úgy tekinteni, hogy az érintett áru átesett az utolsó lényeges feldolgozáson vagy megmunkáláson, ha vámtarifaszámát módosították –, amennyiben az alapeljárásban ez figyelembe venné a szilíciumfém előállításához szükséges műveleteket, valamint annak gyártási céljait. A szilíciumnak a KN 2804 61 vagy 2804 69 vámtarifaszám alá történő besorolása ugyanis annak tisztasági fokán – azaz az első vámtarifaszám esetében 99,9%-os vagy azt meghaladó, illetve a második esetében 99,9% alatti tisztasági fokon – alapulna, ekként pedig nemcsak felhasználásának, hanem az e termék előállításához szükséges munkálatoknak is megfelelne. Emellett, a Bizottság azzal érvel, hogy az alapeljárásban nem lehet alkalmazni az alaptermék, azaz a fémtömbök formájában meglévő szilícium és a szétbontással, majd a válogatással, osztályozással és csomagolással nyert szilíciumfémmagok közötti objektív és valós megkülönböztetést, mivel e műveletek egyáltalán nem módosították a szilíciumfém tulajdonságait, illetve összetételét, amely olyan szilíciumfém marad továbbra is, amit csak alumíniumötvözetek gyártásához lehet felhasználni.

35 A Bizottság azonban – a 3. és 4. sz. magyarázó megjegyzésekre hivatkozva – úgy véli, hogy a szilícium tisztítása és darabolása bizonyos körülmények között a vámtarifa-besorolás megváltozásának hiánya ellenére is alkalmas arra, hogy származást meghatározó, lényeges feldolgozást vagy megmunkálást képezzen egyrészről akkor, ha a tisztítás az előállítás olyan szakaszát képezi, amelynek során a meglévő szennyeződések legalább 80%-át eltávolítják, illetve ha a tisztítás végén olyan tisztasági szintet érnek el, amely lehetővé teszi a már meglévő termék különleges felhasználását, másrészről pedig akkor, ha a darabolás a szilícium méretének valamely meghatározott eredményhez vezető, szándékos csökkentésének felel meg. Márpedig a Bizottság megjegyzi, hogy – a kérdést előterjesztő bíróság megállapításai szerint – nem bizonyították a szennyeződések legalább 80%-ának eltávolítását. A Bizottság továbbá

megállapítja, hogy az ily módon nyert szilíciummagokat szétválogatták, ami azt jelenti, hogy azok a válogatást megelőzően eltérő méretűek voltak. Nem lehet tehát úgy tekinteni, hogy a szilíciumtömbök méretének szándékos és ellenőrzött csökkentésére került sor.

A Bíróság válasza

36 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a szilíciumtömbök szétbontása, darabolása és tisztítása, valamint hogy a darabolás eredményeként ezt követően létrejött szilíciummagok válogatása, osztályozása és csomagolása a Vámkódex 24. cikke szerinti, származást meghatározó feldolgozást vagy megmunkálást képez-e?

37 A Vámkódex 24. cikkéből kiderül, hogy amennyiben valamely áru előállításában egynél több ország vett részt, úgy azt az országot kell származási országnak tekinteni, amelyben azok az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson vagy megmunkáláson keresztülmentek az ehhez felszerelt vállalkozás területén, és új termék létrehozását eredményezték vagy az előállítás fontos szakaszát képezték.

38 E tekintetben a Bíróságnak az áruk származása fogalmának közös meghatározásáról szóló, 1968. június 27-i 802/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 148., 1. o.) 5. cikkének – amely rendelkezés megelőzte a Vámkódex 24. cikkét, és amelynek megfogalmazása azzal azonos – értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az utolsó lényeges feldolgozás vagy megmunkálás kritériuma a meghatározó (a C-26/88. sz. Brother International ügyben 1989. december 13-án hozott ítélet [EBHT 1989., 4253. o.] 15. pontja, valamint a C-372/06. sz. Asda Stores ügyben 2007. december 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-11223. o.] 32. pontja).

39 A listás szabályok alkalmazandóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a C-260/08. sz. HEKO Industrieerzeugnisse ügyben 2009. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 2009., I-11571. o.] 20. és 21. pontjában kimondta, hogy noha a Bizottság által kidolgozott listás szabályok hozzájárulnak az áruk nem preferenciális származásának meghatározásához, e szabályok nem bírnak jogi kötelező erővel. E ténynél fogva e szabályok tartalmának összhangban kell lennie a Vámkódex 24. cikkében megfogalmazott származási szabályokkal, és nem változtathatja meg azok hatályát. Ez az értékelés a magyarázó megjegyzésekre is érvényes.

40 Ugyanígy, noha a releváns másodlagos jogi aktusokat a WTO keretében elfogadott megállapodások fényében kell értelmezni, ettől még a származási szabályokról szóló megállapodás a jelen pillanatban csupán az átmeneti időszakra vonatkozó harmonizációs munkaprogramot képez. E megállapodás nem jelent teljes harmonizációt, a WTO tagjai mérlegelési lehetőséggel rendelkeznek saját származási szabályaik elfogadását illetően (a fent hivatkozott HEKO Industrieerzeugnisse ügyben hozott ítélet 22. pontja).

41 E megállapításokból kitűnik, hogy a tagállamok bíróságai a Vámkódex 24. cikkének értelmezése során a listás szabályokban szereplő kritériumokhoz folyamodhatnak, amennyiben ez nem vezet e cikk módosításához (lásd a fent hivatkozott HEKO Industrieerzeugnisse ügyben hozott ítélet 23. pontját).

42 Ami a vámtarifa-besorolás megváltoztatására vonatkozó, a listás szabályokból eredő kritérium relevanciájával kapcsolatos kérdést illeti, annak meghatározása érdekében, hogy az alapeljárásban szereplő műveletek a Vámkódex 24. cikke szerinti, származást meghatározó feldolgozást vagy megmunkálást képeznek-e, a Bíróság már kimondta, hogy nem elegendő megkeresni az áruk származását meghatározó kritériumokat az előállított termékek tarifális besorolásában, ugyanis a közös vámtarifát sajátos követelményekhez igazodva alkották meg, nem pedig a termékek származása meghatározásának függvényében (lásd a fent hivatkozott, Gesellschaft für Überseehandel ügyben hozott ítélet 5. pontját; a 162/82. sz., Cousin és társai ügyben 1983. március 23-án hozott ítélet [EBHT 1983., 1101. o.] 16. pontját, valamint a fent hivatkozott HEKO Industrieerzeugnisse ügyben hozott ítélet 29. pontját).

43 A Bíróság azt is kimondta, hogy igaz ugyan, hogy valamely áru vámtarifa-besorolásának megváltozása az áru feldolgozásának vagy megmunkálásának lényeges jellegét tükrözi, azonban ettől még a feldolgozás vagy megmunkálás lényegesnek minősülhet a vámtarifa-besorolás megváltozása nélkül is (a fent hivatkozott HEKO Industrieerzeugnisse ügyben hozott ítélet 35. pontja). Ez az értékelés a vámtarifaalszám-besorolás megváltoztatásának kritériumára is alkalmazható.

44 Ebből következik, hogy a vámtarifa-besorolás megváltozására alapítottól eltérő, egyéb kritériumokat is figyelembe kell venni annak megállapításához, hogy az alapeljárásban szereplő feldolgozási műveletek-e azok, amelyek – a Vámkódex 24. cikkében előírt feltételekre is figyelemmel – meghatározzák a származást.

45 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az áruk származásának az alaptermék és az előállított termék közötti, e termékek sajátos anyagi minőségét figyelembe vevő objektív és valós megkülönböztetésen kell alapulnia (lásd a fent hivatkozott Gesellschaft für Überseehandel ügyben hozott ítélet 5. pontját, a Cousin és társai ügyben hozott ítélet 16. pontját, valamint a HEKO Industrieerzeugnisse ügyben hozott ítélet 29. pontját,).

46 Arra is emlékeztetni kell, hogy az utolsó feldolgozás vagy megmunkálás a Vámkódex 24. cikke értelmében csak akkor tekinthető „lényegesnek”, ha az így létrejött termék olyan sajátos egyedi jellemzőkkel és összetétellel rendelkezik, amelyekkel e feldolgozás vagy megmunkálás előtt nem bírt. A termék külalakját a felhasználása céljából megváltoztató műveletek, amelyek azonban nem járnak a termék tulajdonságainak jelentős minőségi megváltoztatásával, nem alkalmasak a termék származásának meghatározására (lásd a fent hivatkozott Gesellschaft für Überseehandel ügyben hozott ítélet 6. pontját; a 93/83. sz. Zentrag-ügyben 1984. február 23-án hozott ítélet [EBHT 1984., 1095. o.] 13. pontját, valamint a fent hivatkozott HEKO Industrieerzeugnisse ügyben hozott ítélet 28. pontját).

47 Továbbá a Bíróság azt is kimondta, hogy valamely termékkel kapcsolatos olyan feldolgozási műveletek, amelyek nem járnak a termék tulajdonságainak és összetételének jelentős megváltoztatásával, mivel azok mindössze annak darabolásából és külalakjának megváltoztatásából állnak, ezzel szemben nem minősülnek a minőség olyan elégséges, érdemi megváltoztatásának, hogy úgy lehessen tekinteni, mint amely új

termék előállítását eredményezi, vagy úgy, mint amely az említett termék lényeges előállítási szakaszát képezi (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Zentrag-ügyben hozott ítélet 14. pontját).

48 Meg kell jegyezni, hogy az alapeljárásban a szilíciumnak a KN 2804 61, illetve 2804 69 vámtarifaszámba való besorolására irányuló választás a szilícium tisztasági fokán – azaz az első vámtarifaszám esetében 99,9%-os vagy azt meghaladó, illetve a második esetében 99,9% alatti tisztasági fokon – alapul. A Bizottsághoz hasonlóan úgy kell vélni, hogy a besorolásban rejlő ilyen eltérés megfelel mind a szilícium felhasználásával kapcsolatos eltérésnek, mind pedig az előállításához szükséges munkálatoknak.

49 A jelen esetben a szilícium feldolgozásával kapcsolatban Indiában elvégzett műveletek magukban foglalják annak szétbontását, darabolását, tisztítását, válogatását, osztályozását és csomagolását. Elsősorban a szilícium szétbontása, válogatása, osztályozása és csomagolása tekintetében a Bírósághoz benyújtott iratokból kiderül, hogy ezek a műveletek egyáltalán nem módosították a szilícium tulajdonságait, illetve összetételét, mivel e feldolgozási műveletek végén – az ezen iratokban szereplő, nem vitatott adatok értelmében – az továbbra is alumíniumötvözetek előállítására szolgáló szilíciumfém marad.

50 A Bíróság ugyanis már kimondta egyrészről, hogy az alaptermék különböző finomsági fokokra való megőrlése nem minősül annak lényeges feldolgozásának vagy megmunkálásának, mivel annak eredményeként csupán a termék állaga, valamint végső felhasználása céljából annak külalakja módosul, de nem jár az alaptermék jelentős minőségi megváltoztatásával. Másrészről a szétbontás – amelynek a megőrölt terméket alávetik –, valamint a termék csomagolása révén történő minőségellenőrzés kizárólag a termék forgalmazási követelményeinek felelnek meg, és nem érintik annak lényeges tulajdonságait (a nyers kazein származásának meghatározása tekintetében lásd a fent hivatkozott Gesellschaft für Überseehandel ügyben hozott ítélet 7. pontját).

51 Úgy tűnik tehát, hogy egyfelől a szilíciumfémtömbök szétbontása, másfelől pedig darabolása eredményeként keletkezett szilíciummagok ezt követő válogatása, osztályozása és csomagolása nem tekinthető a szilíciumfém származásának megalapozására alkalmas műveleteknek.

52 Másodsorban valamely termék tisztítási és darabolási műveleteit illetően a magyarázó megjegyzésekből kitűnik, hogy e két művelet megalapozhatja az e műveletek tárgyát képező termék származását, akár vámtarifaszáma megváltoztatásának hiányában is. A 3. sz. magyarázó megjegyzésben foglaltak alapján ugyanez mondható el a tisztítás esetében is, amennyiben azt a termék előállításának egy olyan szakaszában végzik el, amelynek során a meglévő szennyeződések legalább 80%-át eltávolítják. A 4. sz. magyarázó megjegyzés értelmében ugyanez mondható el a darabolás esetében is, amennyiben az a termék nem egyszerű zúzással végzett, szándékos és ellenőrzött, a prekurzorokétól eltérő fizikai vagy kémiai tulajdonságokkal rendelkező részecskékre történő csökkentésének felel meg.

53 E tekintetben fontos leszögezni, hogy a 3. és 4. sz. magyarázó megjegyzésből eredő kritériumok lehetővé teszik a szilícium jellemzői jelentős minőségi megváltoztatásának, az alaptermék és az átalakított termék közötti objektív és valós különbségtételnek, valamint a szilícium rendeltetésének figyelembe vételét. Ennélfogva megfelelnek a jelen ítélet 45–47. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak. Mivel az említett kritériumok nem módosítják a Vámkódex 24. cikkének hatályát, az alapeljárásban szereplő körülmények között azok alkalmazása indokolt.

54 A kérdést előterjesztő bíróság azonban emlékeztet arra, hogy a 3. és 4. sz. magyarázó megjegyzésekben előírt kritériumok nem teljesülnek az alapeljárásban, mivel nem bizonyított, hogy az alapeljárásban szereplő tisztítási művelettel megszüntették volna a meglévő szennyeződések 80%-át, és azt sem lehet megállapítani, hogy az alapeljárásban szereplő darabolás megfelel a szilíciumtömbök részecskékre történő szándékos és ellenőrzött csökkentésének. E körülmények között a szilícium tisztításával és darabolásával kapcsolatos, az Indiában elvégzettekhez hasonló műveletek nem minősülnek a Vámkódex 24. cikke szerinti, olyan lényeges feldolgozásnak vagy megmunkálásnak, amely lehetővé tenné, hogy úgy lehessen tekinteni a létrejött terméket, mint amely abból az államból származik, ahol ezekre a műveletekre sor került.

55 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a szilíciumtömbök olyan szétbontása, darabolása és tisztítása, valamint a darabolás eredményeként keletkezett szilíciummagok ezt követő válogatása, osztályozása és csomagolása, mint amilyet az alapeljárásban végeztek, nem minősül a Vámkódex 24. cikke szerinti, származást meghatározó feldolgozásnak vagy megmunkálásnak.

A második kérdésről

56 Abban az esetben, ha az alapeljárásban szereplő szilíciumfémet úgy kell tekinteni, mint amely Kínából származik, második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság a 398/2004 rendelet érvényességére keres választ. Még pontosabban azt a kérdést veti fel, hogy egyrészről a Tanács a közösségi iparágnak okozott kár fennállásának megállapításakor téves kiindulópontra támaszkodott-e, valamint másrészről, hogy a 49%-os dömpingellenes vámtétel 398/2004 rendelet általi fenntartása összeegyeztethető-e az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével.

Előzetes észrevételek

57 Megjegyzendő mindenekelőtt, hogy – amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül – a kérdést előterjesztő bíróság kizárólag a közösségi iparágnak okozott kár fennállása, valamint a dömpingellenes vámtétel e rendelet általi fenntartása tekintetében tartotta szükségesnek, hogy a 398/2004 rendelet érvényességének vizsgálatát kérje a Bíróságtól.

58 A Hoesch úgy véli, hogy a 398/2004 rendelet egyrészt a Kínából származó behozatalok és a közösségi iparágnak okozott kár közötti okozati összefüggés megállapításakor

elkövetett nyilvánvaló értékelési hiba, másrészt pedig a dömpingellenes intézkedések felülvizsgálata során az eljárási határidő túllépése miatt érvénytelen.

59 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az ügy konkrét tényállásának megítélése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. Ugyancsak kizárólag az ügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelősséggel tartozó nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése is, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – ítélete meghozatalához szükségesnek tartja-e az előzetes döntéshozatalt, és ha igen, a Bíróságnak feltett kérdései relevánsak-e (lásd ebben az értelemben a C-305/05. sz., Ordre des barreaux francophones et germanophone és társai ügyben 2007. június 26-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-5305. o.] 18. pontját).

60 Így a 398/2004 rendelet érvényessége nem vizsgálható azon okok vonatkozásában, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróság nem említett (lásd analógia útján a fent hivatkozott Ordre des barreaux francophones et germanophone és társai ügyben hozott ítélet 17–19. pontját).

61 Másodsorban e tekintetben indokolt kiemelni, hogy a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén a Közösség intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan (a C-351/04. sz. Ikea Wholesale ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-7723. o.] 40. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

62 Ezeken túlmenően az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi iparág által elszenvedett kár fennállásának megállapítása összetett gazdasági helyzetek értékelését feltételezi, így az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatának az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd a fent hivatkozott Ikea Wholesale ügyben hozott ítélet 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-398/05. sz. AGST Draht- und Biegetechnik ügyben 2008. február 28-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-1057. o.] 34. pontját).

63 A fenti megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni a 398/2004 rendelet érvényességét.

A közösségi iparágnak okozott kár megállapításáról

64 A kérdést előterjesztő bíróság elsősorban megjegyzi, hogy a 398/2004 rendelet érvényességét illetően felmerült kételyei a T-107/04. sz., Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ügyben 2007. március 14-én hozott ítéletből [EBHT 2007., II-669. o.] erednek, amely ítélettel a Törvényszék azon az alapon semmisítette meg az Oroszországból származó szilícium behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2003. december 22-i 2229/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 339., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 48. kötet, 173. o.) 1. cikkét, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibákat követett el a közösségi iparágnak okozott kár megállapítása során. A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy az ezen ítélettel megsemmisített rendelet a 398/2004 rendeletével azonos vizsgálati és referenciaidőszakokra vonatkozik, valamint hogy a közösségi szilíciumpiac gazdasági alakulása azonos e két rendelet tekintetében, ezért a 398/2004 rendeletet ugyanezen okokból meg kellene semmisíteni.

65 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ez a két rendelet egy lényeges kérdést illetően különbözik egymástól. A 2229/2003 rendelet ugyanis első alkalommal vezetett be dömpingellenes vámokat az Oroszországból származó szilíciumfém-behozatalokra, és az alaprendelet 5. cikke alapján lefolytatott első vizsgálat végén fogadták el. A Tanácsnak ennélfogva meg kellett állapítania a közösségi iparág által az említett behozatalok miatt elszenvedett kárt. Ezzel szemben a 398/2004 rendelet a Kínából származó szilíciumbehozatalokra vonatkozó, 1990 óta hatályban lévő dömpingellenes intézkedéseket tartja fenn, amely rendeletet ily módon az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján elvégzett felülvizsgálatot követően fogadtak el. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felülvizsgálati eljárás általában objektíve különbözik az előzetes vizsgálati eljárástól, amelyet ugyanazon rendelet más előírásai szabályoznak (a C-422/02. P. sz., Europe Chemi-Con (Deutschland) kontra Tanács ügyben 2005. január 27-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-791. o.] 49. pontja).

66 A két eljárás közötti objektív különbség ugyanis abban rejlik, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező behozatallal szemben már bevezettek végleges dömpingellenes intézkedéseket, és elvileg elegendő bizonyíték áll rendelkezésre annak megállapításához, hogy ezen intézkedések megszűnése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. Viszont ha a behozatalt előzetes vizsgálatnak vetik alá, annak célja pontosan az, hogy megállapítsák az állítólagos dömping fennállását, mértékét és hatását, még akkor is, ha e vizsgálat megkezdésének előfeltétele, hogy elegendő bizonyíték legyen, amely igazolja ezen eljárás megindítását (a fent hivatkozott Europe Chemi-Con (Deutschland) kontra Tanács ügyben hozott ítélet 50. pontja).

67 Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy a dömpingellenes intézkedéseknek a rendes lejárati időpontjukon túli fenntartása csak akkor lehetséges, ha a felülvizsgálat során megállapították, hogy az intézkedések lejáratával „a dömping vagy a kár folytatódna vagy megismétlődne". Következésképpen a fent hivatkozott Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ügyben hozott ítéletben a Törvényszék által a kár meglétére vonatkozóan a 2229/2003 rendelet érvényességének vizsgálata során tett megállapítások ily módon nem relevánsak a 398/2004 rendelet érvényességének értékelésekor.

68 A kérdést előterjesztő bíróság másodsorban úgy véli, hogy ellentmondás van egyrészt a 398/2004 rendelet (71) preambulumbekezdésének második mondata – amelynek értelmében 2000 után „stagnált" az értékesített mennyiség és a közösségi iparág piaci részesedése –, valamint másrészt az említett rendelet preambulumában szereplő 6. és 8. táblázatban feltüntetett, az értékesített mennyiségre, és a közösségi iparág piaci részesedésére vonatkozó adatok között.

69 E tekintetben először emlékeztetni kell arra, hogy az említett 6. táblázatból következik, hogy 1998 és 2000 között a közösségi ipar szilíciumértékesítése 54%-kal növekedett, míg 2000 és a vizsgálati időszak között az értékesítések körülbelül 2,1%-kal emelkedtek.

Ezen túlmenően e rendelet 8. táblázata azt jelzi, hogy a közösségi iparág piaci részesedése 1998 és 2000 között 29,8%-ról 34,3%-ra, 2000 és a vizsgálati időszak között pedig 34,3%-ról 36,7%-ra nőtt.

70 Következésképpen, ugyan helytálló az, hogy a vizsgálati időszak során növekedett az értékesített szilíciummennyiség és a közösségi iparág piaci részesedése, ám – az értékesített mennyiség 1998 és 2000 közötti jelentős, 54%-os növekedését figyelembe véve – a közösségi iparág 2000 óta nem változott, ily módon pedig stagnálónak tekinthető. Következésképpen nincs ellentmondás egyrészről a 398/2004 rendelet preambulumában szereplő 6. és 8. táblázat, másrészről pedig az említett rendelet (71) preambulumbekezdése között.

71 Továbbá azt is ki kell emelni, hogy a 398/2004 rendelet (72) preambulumbekezdéséből – amelynek tartalmát nem vitatják – kiderül, hogy 2000 óta nem észleltek említésre méltó javulást a közösségi iparág alakulásában. Ugyanígy e rendelet – szintén nem vitatott – (73) preambulumbekezdése kimondja, hogy 2000 és a vizsgálati időszak között a közösségi iparág helyzete romlott, továbbá hogy az a vizsgálati időszak során rendkívüli módon meggyengült és sebezhetővé vált.

72 Végül a 2496/97 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a Kínából származó szilíciumfém-behozatalokra a vámmal nem növelt ár tekintetében alkalmazandó végleges dömpingellenes vám 49%. Ennélfogva valószínű, hogy a kínai szilíciumbehozatalok piaci részesedése jelentéktelenebb volt annál, mint amilyen a dömpingellenes vámok kivetésének hiányában lett volna. Ezzel összefüggésben, amint az a 398/2004 rendelet (74) preambulumbekezdéséből kiderül – amelynek tartalmát nem vitatják –, az 1998. január 1-je és a vizsgálati időszak vége közötti időszakban jelentősen emelkedett a Kínából származó dömpingelt behozatal mennyisége, és valószínű, hogy a dömpingellenes intézkedések alkalmazása nélkül az érintett termék jelentős, megnövekedett mennyiségeit szállítanák a Közösség piacára alacsony áron, a közösségi ipar által alkalmazott ár alá kínálva, a Tanács helyesen vonta le a dömpingellenes vámok

kivetésének hiányában a kínai szilíciumbehozatalok által a közösségi iparágra jelentett fokozott kockázat megállapítására vonatkozó következtetését.

73 Ilyen körülmények között a Tanács nem követett el semmilyen nyilvánvaló értékelési hibát, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingellenes intézkedések felfüggesztésének esetében a közösségi iparágra nézve fennáll a kár megismétlődésének valószínűsége.

A dömpingellenes vámtétel fenntartásáról

74 A kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné tudni, hogy a 49%-os dömpingellenes vámtétel 398/2004 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése általi fenntartása összeegyeztethető-e az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének utolsó mondatával, amennyiben a 2496/97 rendelet (24) preambulumbekezdése szerint korábban 68,1%-os dömpingkülönbözet a 398/2004 rendelet (27) preambulumbekezdése értelmében már nem volt több 12,5%-nál.

75 A Hoesch e tekintetben azzal érvel, hogy az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerint – amely az említett rendelet 11. cikkének (5) bekezdése szerinti felülvizsgálatokra is vonatkozik – a dömpingellenes különbözetet meghaladó vámtarifa rögzítése tilos.

76 Azt is ki kell emelni, hogy – amint az a jelen ítélet 66. és 67. pontjában is szerepel – a lejáratukhoz közeledő dömpingellenes intézkedéseknek az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése értelmében elvégzett felülvizsgálata során a közösségi hatóságoknak

kizárólag azt kell megállapítaniuk, hogy ezen intézkedések lejáratával a dömping és a kár folytatódna vagy megismétlődne-e, amely esetekben az említett intézkedéseket fenntartják. Ellenkező esetben a dömpingellenes intézkedéseket hatályon kívül helyezik. Ezt az állítást az említett rendelet 11. cikke (6) bekezdésének megfogalmazása is megerősíti, amely értelmében ha ezt a felülvizsgálatok indokolják, az intézkedéseket e cikk (2) bekezdése szerint hatályon kívül kell helyezni vagy fenn kell tartani, míg ugyanezen cikk (6) bekezdéséből az derül ki, hogy az intézkedéseket nemcsak hatályon kívül lehet helyezni és fenn lehet tartani, hanem – az említett cikk (3) és (4) bekezdése szerint – módosítani is lehet. Következésképpen a lejáratukhoz közeledő intézkedések felülvizsgálata nem vonhatja maga után a hatályos intézkedések módosítását.

77 Továbbá az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének utolsó mondata olyan követelményt ír elő, miszerint a dömpingellenes vám összege „nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő a közösségi iparnak okozott kár elhárítására”. Márpedig tekintettel azon rendszer általános szerkezetére és célkitűzéseire, amelybe ez a cikk illeszkedik, az nemcsak az említett rendelet 11. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárásra alkalmazandó. Ezen túlmenően – amint az a jelen ítélet előző pontjában is szerepel – a közösségi hatóságok a dömpingellenes intézkedések alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján elvégzett felülvizsgálata során mindössze fenntarthatják vagy hatályon kívül helyezhetik az említett intézkedéseket.

78 A jelen esetben a felülvizsgálat végén a közösségi hatóságok azt a következtetést vonták le, hogy a dömpingellenes intézkedések lejárata valószínűleg a kár újbóli bekövetkezését vonná maga után. Ennélfogva a Tanács jogszerűen és az alaprendelet 11. cikke (2) és (6) bekezdésének megfelelően határozott a 49%-os dömpingellenes vámtétel fenntartása mellett.

79 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett második kérdésre azt a választ kell adni, hogy annak vizsgálata nem állapított meg egyetlen olyan körülményt sem, amely befolyásolja a 398/2004 rendelet érvényességét.

A költségekről

80 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A szilíciumtömbök olyan szétbontása, darabolása és tisztítása, valamint a darabolás eredményeként keletkezett szilíciummagok ezt követő válogatása, osztályozása és csomagolása, mint amilyet az alapeljárásban végeztek, nem minősül a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) 24. cikke szerinti, származást meghatározó feldolgozásnak vagy megmunkálásnak.

2) A kérdést előterjesztő bíróság második kérdésének vizsgálata nem állapított meg egyetlen olyan természetű körülményt sem, amely befolyásolja a Kínai

Népköztársaságból származó szilícium behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2004. március 2-i 398/2004/EK tanácsi rendelet érvényességét.

Aláírások